

اولین برنامه «بدرقه آقای شهید ایران» در جوار حسینیه امام خمینی برگزار شد

ما رسم وداع با تورا نمی دانیم...

سرمقاله

هنوز باورش برایمان سخت است. سخت است که باور کنیم که دیگر قرار نیست ببینیمت. سخت است بپذیریم که صدایت را دیگر نخواهیم شنید. خنده هایت! آه مگر می توان باور کرد که دیگر آن خنده های ملبخ را نخواهیم دید. فقدان چون تویی برای همچون مایی قابل باور و تحمل نیست. امشب جمعی از خانواده های شهدا در بیت، منتظرت بودند. تا بیایی، بر سر و سینه زدند. پای

روضه اشک ریختند و همان شعرهایی را دادند که در دیدارهای دادند؛ حیدر، حیدر و این همه لشکر آمده به عشق رهبر آمده و... امان از وقتی که یکی فریاد زد؛ ای پسر فاطمه منتظر تو هستیم! جمعیت حیران شدند و اشک و بغض و فریاد در هم آمیخت. ولی ما هنوز منتظر بودیم که پرده کنار رود و قامت رعنا و گام های موزون و استوار تورا ببینیم که برای ما قوت قلب بود و مایه امید. بیت رهبری، فقط خانه شما نبود آقا جان! خانه ما

هم بود. خانه امید ما. همه چیز ما. امشب خانه، عزاخانه بود و ما چون یتیمانی بودیم که گویی همین امروز پدر از دست داده ایم. و بالاخره آمدی، اما چه آمدنی! دلمان تنگ بود. برایت اما آنگونه که تورا دیدیم، دلمان آتش گرفت. به خانه خوش آمدی آقا جان! پیکر مطهر تودر آن تابوت سبز رنگ، فقط پیکر شهیدی جان داده در راه آرمان های خود نبود، مظهر مقاومت ملتی بود که پس از قرن ها تحقیر

و شکست، اینک اگر چه داغدار و عزادار بودند اما رهبری شهید دارند که مشتش گره کرده اش هنگام شهادت راه را به آنان نشان داده است. آقا جان! تو عمری در سخت ترین لحظات دستان را گرفتی و ما را از خطرترین شرایط به سلامت عبور دادی. اینک ماییم وداع تو. ما رسم وداع با تورا نمی دانیم. تویی که به لقاالله رسیده ای باز هم دستانم را بگیر و شفا بخش این دلهای بی تاب و داغدار باش. ■

صد و بیست و دویز روز از روزی که پدرمان برای همیشه از میان ما رفت گذشته است. همه ما مردم ایران، امت مقاومت، از هر گوشه دنیا؛ و همه آنان که در طرف درست تاریخ ایستاده بودند، یک شبه یتیم شدیم. بابا، ما دلنگت شماییم؛ بی تاب

دیدنتان. بیا و برگرد، بابا. بیا و بگو همه چیز فقط یک کابوس بود! بیا و خودت قرار دل بی قرارمان باش، بابا. بیا و دست بر قلبمان بگذار و با همان طمأنینه همیشگی ات بگو: «آرام باشید، آرام باشید، مردم...» بیا و خودت قرار دل بی قرارمان باش، بابا...

آخرین صحبت یک هموطن ایرانی خطاب به رهبر شهید انقلاب اسلامی

معماران ایران قوی

معمار دفاع ژئوپلیتیکی ایران

سپهد شهید محمد باقری از فرماندهانی بود که تجربه هشت سال دفاع مقدس را با دانش دانشگاهی درآمیخت و به یکی از معماران ساختار دفاعی و امنیتی جمهوری اسلامی ایران تبدیل شد. او پس از جنگ، تحصیلات خود را در رشته جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک تا مقطع دکتری در دانشگاه تربیت مدرس ادامه داد و همراه با شهید غلامعلی رشید از بنیان گذاران انجمن ژئوپلیتیک ایران شد؛ مسیری که نشان می داد نگاه او به امنیت ملی بر پایه تحلیل علمی و راهبردی استوار بود. باقری پیش از انتصاب به ریاست ستاد کل نیروهای مسلح، سال هادر حوزه اطلاعات و عملیات فعالیت کرد و مسئولیت هایی چون معاون اطلاعات و عملیات ستاد کل و معاون هماهنگ کننده قرارگاه مرکزی خاتم الانبیا (ع) را بر عهده داشت. از سال ۱۳۹۵ نیز هدایت عالی نیروهای مسلح را بر عهده گرفت و در کنار توسعه توان دفاعی، دیپلماسی نظامی ایران را نیز گسترش داد؛ سفرهای رسمی به روسیه، ترکیه، عراق، سوریه و پاکستان بخشی از این رویکرد بود. او علاوه بر مسئولیت های نظامی، پژوهشگری فعال در حوزه ژئوپلیتیک، مطالعات دفاعی و مدیریت مرزها بود. شهید باقری سرانجام با مدام ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ همراه با همسر و دخترش در حمله رژیم صهیونی به شهادت رسید.

قاب

مراسم وداع با همسر شهید رهبر انقلاب

مراسم وداع با معلم شهید خانم زهرا حداد عادل، عروس رهبر شهید انقلاب و همسر شهید رهبر معظم انقلاب با حضور خانواده ایشان و جمعی از همکاران و دوستان وی در مدرسه فرهنگ تهران برگزار شد. ۱۴۰۵/۴/۱۰

اعتراف

فرار از بُرد موشک های ایران

در جنگ چهل روزه، پایگاه های آمریکادر کشورهای عربی بارها توسط ایران هدف حملات پهبادی و موشکی قرار گرفت. انتشار خسارت های این حملات باعث فشار زیادی به دولت ترامپ در داخل آمریکا شده و برخی رسانه ها از احتمال انتقال این پایگاه ها از منطقه خبر داده اند. در همین ارتباط، شبکه فاکس نیوز و روزنامه صهیونیستی جروزالم پست در گزارشی نوشته اند که پس از وارد شدن خسارت هایی در جریان جنگ ایران، سنتکام در حال بررسی انتقال پایگاه های آمریکا از منطقه خلیج فارس است. اگر این گزارش ها را در کنار ارزیابی های منتشر شده پس از جنگ چهل روزه قرار دهیم، می توان آن را نشانه ای از تغییر محاسبات امنیتی واشنگتن دانست. حملات موشکی و پهبادی ایران به پایگاه های آمریکا نشان داد که بخش مهمی از زیرساخت های نظامی آمریکا در منطقه در بُرد مستقیم توانمندی های ایران قرار دارد. در چنین شرایطی، بررسی گزینه انتقال یا بازآرایی پایگاه ها را می توان تلاشی برای کاهش آسیب پذیری، افزایش فاصله از بُرد مؤثر موشک های ایران و مدیریت ریسک در صورت وقوع درگیری های آینده ارزیابی کرد. این مسئله، در صورت تحقق، نشانه ای از تأثیرگذاری بازدارندگی ایران بر محاسبات نظامی آمریکا در منطقه خواهد بود.